

Nieuwsbrief SR Updates

Nummer 29, 2021

Redactie: prof. mr. J.S. Nan en mr. C.L. van der Vis.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2021:1244](#) 14-09-2021

OM-cassatie. Heeft de rechtbank het beklag terecht (gedeeltelijk) gegrond verklaard, nu de rechtbank niet over voldoende gedetailleerde informatie heeft beschikt over onder wie welk beslag berust en welke grondslag dit heeft?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2021:1251](#) 14-09-2021

Is er sprake van 'een levensgezel' als bedoeld in artikel 304 Sr?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2021:1233](#) 14-09-2021

Kan uit de bewijsvoering worden afgeleid dat er op de ten laste gelegde en bewezen verklaarde datum ook daadwerkelijk amfetamine is vervaardigd?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2021:1237](#) 14-09-2021

Is de verdachte opzettelijk behulpzaam geweest bij het medeplegen van het vervaardigen van amfetamine? Sprake van dubbel opzet?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2021:1253](#) 14-09-2021

Post-Keskin. Terechte afwijzing getuigenverzoek?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2021:1249](#) 14-09-2021

Is een kunuku (knoek) een 'weide' als bedoeld in artikel 324 Sr BES?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2021:1248](#) 14-09-2021

Ontbrekend proces-verbaal van het onderzoek in raadkamer bij beklag.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2021:1247](#) 14-09-2021

Ontbrekend proces-verbaal van onderzoek in raadkamer bij beklag.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2021:1243](#) 14-09-2021

Motivering toekenning immateriële schadevergoeding aan twee politieagenten wegens een aantasting in de persoon 'op andere wijze' (art. 6:106 sub b BW).

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2021:1246](#) 14-09-2021

Klaagschrift terecht ongegrond verklaard?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2021:1254](#) 14-09-2021

Post-Keskin. Afwijzing herhaald (voorwaardelijk) verzoek tot horen getuigen.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2021:1250](#) 14-09-2021

Straf toereikend gemotiveerd, nu het hof een ten tijde van het feit nog niet onherroepelijke veroordeling in de motivering heeft betrokken?

Annotatie

[Levensgezel als bedoeld in artikel 304 Sr?](#)

mr. J.H.J. Verbaan

Annotatie

[Post-Keskin op getuige in verband met belaging.](#)

mr. J.H.J. Verbaan

ANNOTATIE

Levensgezel als bedoeld in artikel 304 Sr?

mr. J.H.J. Verbaan

Commentaar bij HR 14 september 2021, ECLI:NL:HR:2021:1251.

De verdediging klaagt namens verdachte, ten aanzien van wie poging mishandeling levensgezel is bewezen verklaard, dat de bewezenverklaring voor zover deze inhoudt dat de verdachte de poging tot zware mishandeling heeft begaan tegen 'zijn levensgezel' als bedoeld in artikel 304 Sr onvoldoende is gemotiveerd.

De Hoge Raad haalt artikel 304 Sr zoals dat luidde ten tijde van het bewezen verklaarde feit, voor zover hier van belang aan en overweegt dat de toelichting bij de nota van wijziging bij het wetsvoorstel dat heeft geleid tot de wet van 22 december 2005, *Stb.* 2006, 11 (Wet tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht en de Wegenverkeerswet 1994, in verband met de herijking van een aantal wettelijke strafmaxima) onder meer inhoudt:

'Met het begrip «levensgezel» wordt aangesloten bij de algemene aanwijzingen voor de regelgeving (AR 72a), waarin dit begrip is aangewezen voor twee meerderjarigen die, anders dan als elkaars echtgenoot, «met elkaar een nauwe persoonlijke betrekking onderhouden». Het begrip komt momenteel in ongeveer tien andere wetten voor - o.a. het Burgerlijk Wetboek, het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, de Faillissementswet en de Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens -, vaak naast de begrippen echtgenoot en geregistreerde partner. Bij de beoordeling of sprake is van een «levensgezel» zijn de volgende aspecten van belang:

- of sprake is van een gemeenschappelijke huishouding
- de duur van de gemeenschappelijke huishouding
- of er een relatie van affectieve aard is, en met name
- of betrokkenen kennelijk uitgaan van een nauwe lotsverbondenheid.

Doorslaggevend is in het begrip «levensgezel» evenwel, als gezegd, de nauwe persoonlijke

betrekking van een zekere hechtheid. Het moet gaan om een relatie die qua hechtheid vergelijkbaar is met die tussen echtgenoten of geregistreerde partners. Deze is niet per se met het enkele feit van het samenwonen gegeven en vereist ook niet per se dat betrokkenen met elkaar samenwonen.'

(Kamerstukken II 2002/03, 28484, nr. 5, p. 5)

De Hoge Raad oordeelt dat het oordeel van het hof dat het slachtoffer als 'levensgezel' in de zin van artikel 304 Sr kan worden aangemerkt ontoereikend gemotiveerd is, omdat de bewijsmiddelen onvoldoende inhouden over de aard en hechtheid van de betrekking tussen de verdachte en de aangeefster.

ANNOTATIE

Post-Keskin op getuige in verband met belaging.

mr. J.H.J. Verbaan

Commentaar bij HR 14 september 2021, ECLI:NL:HR:2021:1253.

De verdediging klaagt namens verdachte, ten aanzien van wie belaging is bewezen verklaard, dat de afwijzing van het door de verdediging gedane verzoek tot het horen van betrokkenen als getuigen door het hof ontoereikend is gemotiveerd, athans dat het gebruik van de eerder door deze getuigen afgelegde verklaringen voor het bewijs onverenigbaar is met artikel 6 lid 3 aanhef en onder d EVRM, omdat de verdediging het ondervragingsrecht niet heeft kunnen uitoefenen.

Blijkens het proces-verbaal van de terechtzitting in hoger beroep van 18 februari 2020 heeft de raadsman van de verdachte het verzoek gedaan om betrokkenen als getuigen te horen. Dat verzoek is door het hof afgewezen. Het proces-verbaal houdt daarover in dat de verdachte, die ook hoger beroep heeft ingesteld, na de voordracht van de advocaat-generaal in de gelegenheid gesteld wordt mondeling de bezwaren tegen het vonnis op te geven. Hij zegt dat hij ten onrechte is veroordeeld en dat zijn naturalisatie gevaar loopt bij een veroordeling. De verdachte deelt mede dat hij de advocaat-generaal heeft verzocht om getuigen op te roepen en videobeelden te verstrekken. De voorzitter verzoekt de raadsman om het woord te voeren aangaande verzoeken van de verdediging.

‘De raadsman: Mijn cliënt heeft verzocht om de burgemeester te horen. Hij wil daarnaast ook andere getuigen horen, te weten betrokkenen. Ze zijn weliswaar al gehoord, maar hij wil zelf vragen kunnen stellen. Er zijn allerlei omstandigheden te bedenken die mogelijk van invloed zijn op de betrouwbaarheid van verklaringen. Er wordt een monster van cliënt gemaakt. (...) Dit alles met een beroep op artikel 6 EVRM.

De advocaat-generaal: U zegt dat de getuigen al eerder zijn gehoord, maar dan doelt u op hun verklaringen bij de politie neem ik aan. Het noodzaaks criterium is van toepassing. Het verzoek is geenszins onderbouwd, er wordt niet aangegeven welke vragen gesteld moeten worden of iets dergelijks.’

De voorzitter onderbreekt het onderzoek voor beraad in raadkamer. Na de hervatting deelt de voorzitter de volgende beslissingen van het hof mede dat de verzoeken tot het horen van de aangevers betrokkenen worden afgewezen. Onvoldoende is onderbouwd (met inachtneming van de maatstaf van het noodzaaks criterium) waarom dit van belang is voor enige door het hof te nemen beslissing. Er is in het algemeen iets aangevoerd over de betrouwbaarheid van aangevers, maar de verzoeken zijn niet onderbouwd en dat mag in dit stadium van het proces zeker verwacht worden.

De Hoge Raad overweegt dat het in ECLI:NL:HR:2021:576 is ingegaan op de beoordeling van verzoeken tot het oproepen en horen van getuigen door de feitenrechter, in de situatie dat zo'n verzoek betrekking heeft op een getuige ten aanzien van wie de verdediging het ondervragingsrecht nog niet heeft kunnen uitoefenen, terwijl deze getuige al – in het vooronderzoek of anderszins – een verklaring heeft afgelegd met een belastende strekking. De Hoge Raad haalt de overwegingen 2.8, 2.9.1, 2.9.2, 2.10, 2.11, 2.12.1, 2.12.2 en 2.12.3 van dat arrest voor zover relevant aan en overweegt dat het hof het verzoek tot het horen van betrokkenen als getuigen met inachtneming van het noodzakelijkheids criterium heeft afgewezen omdat onvoldoende is onderbouwd waarom het horen van belang is voor enige door het hof te nemen beslissing. De Hoge Raad overweegt dat het hof bij deze beslissing betrokken heeft dat in het algemeen wel iets is aangevoerd over de betrouwbaarheid van de aangevers, maar dat de verzoeken niet zijn onderbouwd terwijl dat in dit stadium van het proces zeker mag worden verwacht. De Hoge Raad oordeelt dat het oordeel van het hof niet zonder meer begrijpelijk is, omdat aan het verzoek ten grondslag is gelegd dat de verklaringen van de hiervoor genoemde getuigen belastend zijn voor de verdachte en dat de verdachte de ten laste gelegde belagingen en bedreiging betwist. Daarbij heeft het hof er niet blijk van gegeven te hebben nagegaan, op de in de genoemde rechtsoverwegingen van ECLI:NL:HR:2021:576 weergegeven wijze, of de procedure in haar geheel voldoet aan het door artikel 6 EVRM gewaarborgde recht op een eerlijk proces. In dat verband is van belang dat het hof geen overwegingen heeft gewijd aan de daar onder (ii): het gewicht van de verklaring van de getuige, binnen het geheel van de resultaten van het strafvorderlijke onderzoek, voor de bewezenverklaring van het feit, en (iii): het bestaan van compenserende factoren, waaronder ook procedurele waarborgen, die compensatie bieden voor het ontbreken van een ondervragingsgelegenheid, aangeduide factoren, en, terwijl uit het voorgaande blijkt dat het hof zijn oordeel omtrent de onder (i): de reden dat het ondervragingsrecht niet kan worden uitgeoefend met betrekking tot een getuige van wie de verklaring voor het bewijs wordt gebruikt, aangeduide factor ontoereikend heeft gemotiveerd. De Hoge Raad oordeelt dat de enkele omstandigheid dat het hof in zijn beoordeling ook het stadium waarin het verzoek is gedaan in aanmerking heeft genomen, zonder nadere motivering niet tot een ander oordeel kan leiden.

RECHTSPRAAK

Straf toereikend gemotiveerd, nu het hof een ten tijde van het feit nog niet onherroepelijke veroordeling in de motivering heeft betrokken?

Straf toereikend gemotiveerd, nu het hof een ten tijde van het feit nog niet onherroepelijke veroordeling in de motivering heeft betrokken?

Het cassatiemiddel klaagt over de strafmotivering.

Bij de aan de Hoge Raad toegezonden stukken bevindt zich een de verdachte betreffend Uittreksel Justitiële Documentatie van 28 februari 2020. Dit uittreksel houdt, voor zover hier van belang, in dat de verdachte op 27 september 2019 door de politierechter in de rechtbank Rotterdam wegens – kort gezegd – rijden onder invloed en rijden zonder rijbewijs is veroordeeld en dat deze veroordeling op 12 oktober 2019 onherroepelijk is geworden.

Bij de beoordeling van het middel moet het volgende worden vooropgesteld. Het staat de rechter vrij om bij de strafoplegging rekening te houden met een niet ten laste gelegd feit, onder meer wanneer de verdachte voor dit feit onherroepelijk is veroordeeld en de vermelding van dit feit dient ter nadere uitwerking van de persoonlijke omstandigheden van de verdachte (vgl. HR 26 oktober 2010, ECLI:NL:HR:2010:BM9968). Daarbij wordt, mede gelet op het bepaalde in artikel 78b Sr, met een onherroepelijke veroordeling gelijkgesteld een onherroepelijke strafbeschikking.

Indien in zulke gevallen het vermelden van een niet ten laste gelegd – al dan niet soortgelijk – feit aanleiding geeft tot strafverzwaring, dient de veroordeling dan wel de strafbeschikking ter zake van dat feit in beginsel onherroepelijk te zijn op het moment dat deze in het vonnis of het arrest bij de strafoplegging in aanmerking wordt genomen. Wanneer evenwel met de vermelding van het niet ten laste gelegde feit bij de strafoplegging in het bijzonder gewicht wordt toegekend aan de omstandigheid dat de verdachte niettegenstaande een eerdere veroordeling of een eerdere strafbeschikking zich opnieuw schuldig heeft gemaakt aan zo een strafbaar feit – bijvoorbeeld doordat in de strafmotivering wordt vermeld dat die veroordeling of die strafbeschikking de verdachte niet heeft weerhouden opnieuw zo een strafbaar feit te

begaan – dient de veroordeling of de strafbeschikking ter zake van dat niet ten laste gelegde feit reeds onherroepelijk te zijn ten tijde van het begaan van het feit waarop de strafoplegging betrekking heeft (vgl. HR 19 september 2017, ECLI:NL:HR:2017:2391).

In de strafmotivering, waarin het hof heeft overwogen dat een eerdere veroordeling de verdachte er kennelijk niet van heeft weerhouden het onderhavige feit te plegen, komt tot uitdrukking dat het hof in het bijzonder gewicht heeft toegekend aan de omstandigheid dat de verdachte niettegenstaande een eerdere veroordeling zich opnieuw schuldig heeft gemaakt aan een strafbaar feit. Deze veroordeling was echter nog niet onherroepelijk ten tijde van het begaan van het feit waarop de strafoplegging betrekking heeft. De strafoplegging is daarom ontoereikend gemotiveerd.

Het cassatiemiddel is terecht voorgesteld.

De Hoge Raad vernietigt de uitspraak van het hof, maar uitsluitend wat betreft de strafoplegging, wijst de zaak terug naar het gerechtshof Den Haag, opdat de zaak ten aanzien daarvan opnieuw wordt berecht en afgedaan en verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 14-09-2021

ECLI: ECLI:NL:HR:2021:1250

Zaaknummer: 20/01254

Rechters: J. de Hullu, J.C.A.M. Claassens en C. Caminada

Advocaten: prof. mr. J.S. Nan en Vromen, S.A.H. S.A.H. Vromen

Wetsartikelen: 359 Sv

RECHTSPRAAK

Post-Keskin. Afwijzing herhaald (voorwaardelijk) verzoek tot horen getuigen.

Post-Keskin. Afwijzing herhaald (voorwaardelijk) verzoek tot horen getuigen.

Het cassatiemiddel klaagt onder meer dat de afwijzing door het hof van de door de verdediging gedane verzoeken tot het horen van [betrokkene 4] en [betrokkene 3] als getuigen ontoereikend is gemotiveerd, althans dat het gebruik van de eerder door deze getuigen afgelegde verklaringen voor het bewijs onverenigbaar is met artikel 6 lid 3 aanhef en onder d EVRM, omdat de verdediging het ondervragingsrecht niet heeft kunnen uitoefenen.

De Hoge Raad herhaalt de relevante overwegingen uit ECLI:NL:HR:2021:576, waarbij is ingegaan op de beoordeling van verzoeken tot het oproepen en horen van getuigen door de feitenrechter in de situatie dat zo'n verzoek betrekking heeft op een getuige ten aanzien van wie de verdediging het ondervragingsrecht nog niet heeft kunnen uitoefenen, terwijl deze getuige al – in het vooronderzoek of anderszins – een verklaring heeft afgelegd met een belastende strekking.

Het hof heeft de (voorwaardelijke) verzoeken tot het horen van [betrokkene 4] en [betrokkene 3] afgewezen, omdat de noodzaak daartoe niet is gebleken. Het hof heeft daartoe onder meer overwogen dat de noodzaak tot het horen van deze getuigen onvoldoende is onderbouwd door de verdediging. Daarbij heeft het hof in aanmerking genomen dat de verdediging een behoorlijke en effectieve mogelijkheid heeft gekregen om de aangeefster als getuige te (doen) ondervragen bij de raadsheer-commissaris, dat de andere aangevoerde getuigen – onder wie [betrokkene 4] en [betrokkene 3] – niet uit eigen waarneming over seksuele contacten tussen de aangeefster en de verdachte verklaren en dat er geen aanwijzingen zijn dat datgene wat de getuigen wel uit eigen waarneming verklaren, onjuist of onbetrouwbaar zou zijn.

Dit oordeel is niet zonder meer begrijpelijk, omdat aan deze verzoeken ten grondslag is gelegd dat de betreffende getuigen ten aanzien van de verdachte belastende verklaringen hebben afgelegd – die, kort gezegd, inhouden dat zij van de aangeefster hebben gehoord dat de

verdachte seks met haar heeft gehad –, de rechtbank evenals het hof deze getuigenverklaringen heeft gebruikt voor het bewijs, de verdachte die gedragingen met de aangeefster heeft betwist en de verdachte niet in de gelegenheid is gesteld om het ondervragingsrecht met betrekking tot die getuigen uit te oefenen. Daarbij heeft het hof niet ervan blijk gegeven te hebben nagegaan of de procedure in haar geheel voldoet aan het door artikel 6 EVRM gewaarborgde recht op een eerlijk proces. Dat het hof bij de afwijzing van de verzoeken heeft overwogen dat er geen aanwijzingen zijn dat de verklaringen van de getuigen over wat zij zelf hebben waargenomen onjuist of onbetrouwbaar zouden zijn, en dat het tot uitdrukking heeft gebracht dat de bewezenverklaring niet in beslissende mate is aangenomen op grond van ‘de auditu’-verklaringen – waarmee het hof kennelijk het oog heeft op die verklaringen van personen die niet berusten op eigen waarneming van seksuele contacten tussen de aangeefster en de verdachte – volstaat daarvoor niet.

Het cassatiemiddel is in zoverre terecht voorgesteld.

De Hoge Raad vernietigt de uitspraak van het hof en wijst de zaak terug naar het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, opdat de zaak opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 14-09-2021

ECLI: ECLI:NL:HR:2021:1254

Zaaknummer: 19/03002

Rechters: V. van den Brink, A.L.J. van Strien en M.J. Borgers

Advocaten: J. Kuijper

Wetsartikelen: 6 EVRM

RECHTSPRAAK

Klaagschrift terecht ongegrond verklaard?

Klaagschrift terecht ongegrond verklaard?

Het cassatiemiddel komt op tegen de (gedeeltelijke) ongegrondverklaring van het klaagschrift.

De rechtbank heeft onder meer het volgende vastgesteld. Het beslag is gelegd in verband met een verdenking die is gerezen tegen de zoon van de klager, [betrokkene 1] (verder ook aangeduid als de verdachte). Het beslag betreft deels een geldbedrag van € 59.590, dat is overgemaakt vanaf de bankrekening van [betrokkene 4], de destijds minderjarige zoon van de verdachte, naar de bankrekening van de klager.

De rechtbank heeft met betrekking tot dat geldbedrag geoordeeld dat zich de situatie van artikel 94a lid 4 Sv voordoet. Aan dat oordeel heeft de rechtbank in de kern ten grondslag gelegd dat de verdachte en diens partner [betrokkene 2], ongeacht de vraag wie het geld oorspronkelijk op de rekening van hun zoon [betrokkene 4] had gestort, als ouders 'vorderingsgerechtigd op het saldo' van die rekening waren, dit geldbedrag daarom tot hun vermogen moet worden gerekend en er voldoende aanwijzingen zijn dat het geld aan de klager is overgemaakt 'met als doel om geld uit het vermogen van de verdachte weg te sluizen'. Die oordelen zijn niet zonder meer begrijpelijk, omdat – anders dan de rechtbank kennelijk heeft geoordeeld – de enkele omstandigheid dat de ouders op grond van artikel 1:253i BW bewindvoerder zijn over het vermogen van hun minderjarige kind, niet met zich brengt dat dit vermogen aan de ouders toebehoort.

Het cassatiemiddel is gelet hierop terecht voorgesteld.

De Hoge Raad vernietigt de beschikking van de rechtbank, maar uitsluitend voor zover daarin het beklag van de klager ongegrond is verklaard, wijst de zaak terug naar de rechtbank Rotterdam, opdat de zaak in zoverre opnieuw wordt behandeld en afgedaan en verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 14-09-2021

ECLI: ECLI:NL:HR:2021:1246

Zaaknummer: 20/01284

Rechters: V. van den Brink en A.L.J. van Strien

Advocaten: J.L. Baar en Kuyp, M.M. M.M. Kuyp

Wetsartikelen: 552a Sv

RECHTSPRAAK

Motivering toekenning immateriële schadevergoeding aan twee politieagenten wegens een aantasting in de persoon ‘op andere wijze’ (art. 6:106 sub b BW).

Motivering toekenning immateriële schadevergoeding aan twee politieagenten wegens een aantasting in de persoon ‘op andere wijze’ (art. 6:106 sub b BW).

Het cassatiemiddel klaagt over de toewijzing door het hof van de vorderingen van de benadeelde partijen [benadeelde 1] en [benadeelde 2] en de in verband daarmee opgelegde schadevergoedingsmaatregelen.

In de overwegingen van het hof ligt als zijn oordeel besloten dat de aard en de ernst van de normschending en de gevolgen daarvan voor de benadeelde partijen meebrengen dat van de hier bedoelde aantasting in de persoon ‘op andere wijze’ sprake is. Dit oordeel getuigt niet van een onjuiste rechtsopvatting en is niet onbegrijpelijk in het licht van de aard en ernst van de bewezen verklaarde bedreiging, waarbij de verdachte onder meer tijdens een achtervolging opzettelijk met zijn auto op de door [benadeelde 1] en [benadeelde 2] bestuurde politieauto is ingereden en deze politieauto van de weg heeft gedrukt, en gelet op de onderbouwing van de door [benadeelde 1] en [benadeelde 2] ingediende vorderingen, onder meer inhoudende dat zij ten gevolge van de gedragingen van de verdachte voor hun leven hebben gevreesd, zij na het incident grote emotionele gevolgen hiervan hebben ondervonden en daarvan ook last hebben gehad tijdens de uitoefening van hun werkzaamheden als politieagent.

Het cassatiemiddel faalt.

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 14-09-2021

ECLI: ECLI:NL:HR:2021:1243

Zaaknummer: 20/01045

Rechters: V. van den Brink, A.L.J. van Strien en J.C.A.M. Claassens

Advocaten: G.W.L.A.M. Koppen

Wetsartikelen: 6:106 BW

RECHTSPRAAK

Ontbrekend proces-verbaal van onderzoek in raadkamer bij beklag.

Ontbrekend proces-verbaal van onderzoek in raadkamer bij beklag.

Het cassatiemiddel klaagt dat de rechtbank geen geldelijke tegemoetkoming heeft toegekend bij de onttrekking aan het verkeer van een personenauto.

Voor de beoordeling van het cassatiemiddel is het van belang dat de Hoge Raad kan kennismaken van wat er tijdens het onderzoek in raadkamer aan de orde is geweest. Bij de stukken van het dossier bevindt zich echter niet het proces-verbaal van het onderzoek in raadkamer. Uit door de Hoge Raad ingewonnen inlichtingen bij de rechtbank blijkt dat daar geen documenten meer beschikbaar zijn in deze zaak.

Nu er geen proces-verbaal van dat onderzoek beschikbaar is, kan niet worden beoordeeld of het cassatiemiddel terecht is voorgesteld. De beschikking van de rechtbank kan daarom niet in stand blijven.

De Hoge Raad vernietigt de beschikking van de rechtbank en wijst de zaak terug naar de rechtbank Den Haag, opdat de zaak opnieuw wordt behandeld en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 14-09-2021

ECLI: ECLI:NL:HR:2021:1247

Zaaknummer: 15/03277

Rechters: J. de Hullu, E.S.G.N.A.I. van de Griend en C. Caminada

Advocaten: M.D. Rijnsburger

Wetsartikelen: 552f Sv

RECHTSPRAAK

Ontbrekend proces-verbaal van het onderzoek in raadkamer bij beklag.

Ontbrekend proces-verbaal van het onderzoek in raadkamer bij beklag.

Het cassatiemiddel klaagt over de ongegrondverklaring van het beklag omdat het niet hoogst onwaarschijnlijk is dat een later oordelend rechter de auto van de klager zal onttrekken aan het verkeer.

Voor de beoordeling van het cassatiemiddel is het van belang dat de Hoge Raad kan kennismaken van wat er tijdens het onderzoek in raadkamer aan de orde is geweest. Bij de stukken van het dossier bevindt zich echter niet het proces-verbaal van het onderzoek in raadkamer. Uit door de Hoge Raad ingewonnen inlichtingen bij de rechtbank blijkt dat geen proces-verbaal beschikbaar is in deze zaak.

Nu er geen proces-verbaal van dat onderzoek beschikbaar is, kan niet worden beoordeeld of het cassatiemiddel terecht is voorgesteld. De beschikking van de rechtbank kan daarom niet in stand blijven.

De Hoge Raad vernietigt de beschikking van de rechtbank en wijst de zaak terug naar de rechtbank Den Haag, opdat de zaak opnieuw wordt behandeld en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 14-09-2021

ECLI: ECLI:NL:HR:2021:1248

Zaaknummer: 15/03278

Rechters: J. de Hullu, E.S.G.N.A.I. van de Griend en C. Caminada

Advocaten: M.D. Rijnsburger

Wetsartikelen: 552f Sv

RECHTSPRAAK

Is een kunuku (knoek) een ‘weide’ als bedoeld in artikel 324 Sr BES?

Is een kunuku (knoek) een ‘weide’ als bedoeld in artikel 324 Sr BES?

Het cassatiemiddel richt zich tegen het oordeel van het hof dat sprake is van een poging tot diefstal van vee uit de ‘weide’. Het voert daartoe onder meer aan dat een kunuku (knoek) geen weide is als bedoeld in artikel 324 aanhef en onder 1° Wetboek van Strafrecht BES (hierna: Sr BES).

Bij de beantwoording van de vraag of land een ‘weide’ is als bedoeld in artikel 324 Sr BES kunnen de inrichting, bestemming en het gebruik van dat land in aanmerking worden genomen.

Nu het hof feitelijk en niet onbegrijpelijk heeft vastgesteld dat de in de bewezenverklaring bedoelde kunuku een omheind erf te [plaats] betrof dat werd gebruikt voor het weiden van geiten, getuigt zijn oordeel dat sprake is van een poging tot diefstal van vee uit de ‘weide’ niet van een onjuiste rechtsopvatting.

Voor zover het cassatiemiddel hierover klaagt, faalt het.

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 14-09-2021

ECLI: ECLI:NL:HR:2021:1249

Zaaknummer: 19/04727

Rechters: J. de Hullu, E.S.G.N.A.I. van de Griend en C. Caminada

Advocaten: C. Reijntjes-Wendenburg

Wetsartikelen: 324 Sr BES

RECHTSPRAAK

Post-Keskin. Terechte afwijzing getuigenverzoek?

Post-Keskin. Terechte afwijzing getuigenverzoek?

Het cassatiemiddel klaagt dat de afwijzing door het hof van het door de verdediging gedane verzoek tot het horen van [betrokkene 2], de medewerkster [betrokkene 3], [betrokkene 1] en [betrokkene 8] als getuigen ontoereikend is gemotiveerd, althans dat het gebruik van de eerder door deze getuigen afgelegde verklaringen voor het bewijs onverenigbaar is met artikel 6 lid 3 aanhef en onder d EVRM, omdat de verdediging het ondervragingsrecht niet heeft kunnen uitoefenen.

De Hoge Raad herhaalt de relevante overwegingen uit ECLI:NL:HR:2021:576, waarbij is ingegaan op de beoordeling van verzoeken tot het oproepen en horen van getuigen door de feitenrechter in de situatie dat zo'n verzoek betrekking heeft op een getuige ten aanzien van wie de verdediging het ondervragingsrecht nog niet heeft kunnen uitoefenen, terwijl deze getuige al – in het vooronderzoek of anderszins – een verklaring heeft afgelegd met een belastende strekking.

Het hof heeft het verzoek tot het horen van [betrokkene 2], [betrokkene 3], [betrokkene 1] en [betrokkene 8] als getuigen met inachtneming van het noodzakelijkheids criterium afgewezen omdat onvoldoende is onderbouwd waarom het horen van belang is voor enige door het hof te nemen beslissing. Bij deze beslissing heeft het hof betrokken dat in het algemeen wel iets is aangevoerd over de betrouwbaarheid van de aangevers, maar dat de verzoeken niet zijn onderbouwd terwijl dat in dit stadium van het proces zeker mag worden verwacht. Dit oordeel is niet zonder meer begrijpelijk, omdat aan het verzoek ten grondslag is gelegd dat de verklaringen van de hiervoor genoemde getuigen belastend zijn voor de verdachte en dat de verdachte de ten laste gelegde belagingen en bedreiging betwist. Daarbij heeft het hof er niet blijk van gegeven te hebben nagegaan of de procedure in haar geheel voldoet aan het door artikel 6 EVRM gewaarborgde recht op een eerlijk proces. In dat verband is van belang dat het hof geen overwegingen heeft gewijd aan de daar onder (ii) en (iii) aangeduide factoren, terwijl uit het voorgaande blijkt dat het hof zijn oordeel omtrent de onder (i) aangeduide factor ontoereikend heeft gemotiveerd. De enkele omstandigheid dat het hof in zijn beoordeling ook het stadium waarin het verzoek is gedaan in aanmerking heeft genomen, kan zonder nadere

motivering niet tot een ander oordeel leiden.

Het cassatiemiddel slaagt.

De Hoge Raad vernietigt de uitspraak van het hof en wijst de zaak terug naar het gerechtshof Amsterdam, opdat de zaak opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 14-09-2021

ECLI: ECLI:NL:HR:2021:1253

Zaaknummer: 20/00953

Rechters: V. van den Brink, A.L.J. van Strien en M.J. Borgers

Advocaten: M.W. Stoet

Wetsartikelen: 6 EVRM

RECHTSPRAAK

Is de verdachte opzettelijk behulpzaam geweest bij het medeplegen van het vervaardigen van amfetamine? Sprake van dubbel opzet?

Is de verdachte opzettelijk behulpzaam geweest bij het medeplegen van het vervaardigen van amfetamine? Sprake van dubbel opzet?

Het cassatiemiddel klaagt onder meer over het oordeel van het hof dat de verdachte opzettelijk behulpzaam is geweest bij het medeplegen van het vervaardigen van amfetamine.

Het hof heeft bewezen verklaard dat de verdachte opzettelijk behulpzaam is geweest bij het plegen van een misdrijf, te weten het medeplegen van het vervaardigen van amfetamine. Daartoe is vereist dat niet alleen wordt bewezen dat het opzet van de verdachte was gericht op het behulpzaam zijn als bedoeld in artikel 48 aanhef en onder 1° Sr, maar ook dat verdachtes opzet al dan niet in voorwaardelijke vorm was gericht op dit misdrijf (vgl. HR 13 november 2001, ECLI:NL:HR:2001:AD4372).

Het hof heeft vastgesteld dat de verdachte met betrekking tot de woning waarin het amfetaminelaboratorium werd aangetroffen een voorlopige koopovereenkomst had gesloten, de woning sinds september 2014 ter beschikking had en hier zelf ook kwam. Verder heeft het hof overwogen dat de wisselende verklaringen die de verdachte heeft afgelegd over de werkzaamheden die ene [betrokkene 6] aan die woning zou gaan verrichten, niet aannemelijk zijn geworden. Het hof heeft op basis van deze vaststellingen bewezen verklaard dat de verdachte op 26 maart 2015 'opzettelijk behulpzaam is geweest bij' het medeplegen van het vervaardigen van amfetamine. Dat oordeel is niet toereikend gemotiveerd. Daarbij neemt de Hoge Raad in aanmerking dat in de vaststellingen van het hof besloten ligt dat behalve de verdachte ook andere personen toegang hadden tot de woning en het hof geen nadere vaststellingen heeft gedaan met betrekking tot bijvoorbeeld de aanwezigheid van de verdachte in de woning gedurende de periode van meerdere dagen dat het 'zeer aannemelijk' was dat het amfetaminelaboratorium aanwezig was in de woning, dan wel andere vaststellingen heeft gedaan waaruit het opzet van de verdachte – al dan niet in voorwaardelijke vorm – op het gebruik van de woning voor de vervaardiging van amfetamine blijkt.

De klacht is gegrond. Dat brengt mee dat bespreking van het restant van het cassatiemiddel niet nodig is.

De Hoge Raad vernietigt de uitspraak van het hof en wijst de zaak terug naar het gerechtshof 's-Hertogenbosch, opdat de zaak opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 14-09-2021

ECLI: ECLI:NL:HR:2021:1237

Zaaknummer: 19/04368

Rechters: V. van den Brink, A.L.J. van Strien en M. Kuijer

Advocaten: Kan, A.B.E. van A.B.E. van Kan en A. Cinar

Wetsartikelen: 2D Opiumwet

RECHTSPRAAK

Kan uit de bewijsvoering worden afgeleid dat er op de ten laste gelegde en bewezen verklaarde datum ook daadwerkelijk amfetamine is vervaardigd?

Kan uit de bewijsvoering worden afgeleid dat er op de ten laste gelegde en bewezen verklaarde datum ook daadwerkelijk amfetamine is vervaardigd?

Het cassatiemiddel klaagt dat uit de bewijsvoering niet kan worden afgeleid dat op 26 maart 2015 sprake is geweest van het daadwerkelijk vervaardigen van amfetamine en ook niet dat de verdachte ten behoeve van die productie werkzaamheden heeft verricht.

Het hof heeft onder meer geoordeeld dat op 26 maart 2015 sprake is geweest van het vervaardigen van amfetamine. Dat oordeel is ook zonder nadere motivering niet onbegrijpelijk, in aanmerking genomen de hiervoor weergegeven vaststellingen betreffende de temperatuur van de stoomgenerator – welke erop duiden dat deze op 26 maart 2015 ingeschakeld is geweest – in samenhang met wat het hof blijktens zijn bewijsvoering voor het overige in aanmerking heeft genomen, waaronder de in de woning aan de [a-straat] in Well aangetroffen installaties alsmede de omstandigheden waarin de verdachte en zijn medeverdachten op die datum zijn aangetroffen in het bosperceel in de buurt van die woning in de nabijheid van tassen met materiaal dat aan het laboratorium gerelateerd kan worden. Voor zover het cassatiemiddel over dit oordeel klaagt, kan het niet tot cassatie leiden.

Ook voor het overige faalt het cassatiemiddel. Gelet op wat het hof blijktens de bewijsoverwegingen heeft vastgesteld, onder meer over het sporenbeeld en het aantreffen van de verdachte in het bosperceel nabij het laboratorium, is het oordeel van het hof dat de verdachte op 26 maart 2015 betrokken is geweest bij het vervaardigen van amfetamine – ook in het licht van het gevoerde verweer – toereikend gemotiveerd.

Het cassatiemiddel faalt.

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 14-09-2021

ECLI: ECLI:NL:HR:2021:1233

Zaaknummer: 19/04263

Rechters: V. van den Brink, A.L.J. van Strien en M. Kuijer

Advocaten: R.J. Baumgardt, P. van Dongen en S. van den Akker

Wetsartikelen: 2D Opiumwet

RECHTSPRAAK

Is er sprake van ‘een levensgezel’ als bedoeld in artikel 304 Sr?

Is er sprake van ‘een levensgezel’ als bedoeld in artikel 304 Sr?

Het cassatiemiddel klaagt dat de bewezenverklaring voor zover deze inhoudt dat de verdachte de poging tot zware mishandeling heeft begaan tegen ‘zijn levensgezel’ als bedoeld in artikel 304 Sr, onvoldoende is gemotiveerd.

Het oordeel van het hof dat [slachtoffer] als ‘levensgezel’ in de zin van artikel 304 Sr kan worden aangemerkt is ontoereikend gemotiveerd, omdat de bewijsmiddelen onvoldoende inhouden over de aard en hechtheid van de betrekking tussen de verdachte en de aangeefster.

Het cassatiemiddel is terecht voorgesteld.

De Hoge Raad vernietigt de uitspraak van het hof en wijst de zaak terug naar het gerechtshof Den Haag, opdat de zaak opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 14-09-2021

ECLI: ECLI:NL:HR:2021:1251

Zaaknummer: 20/02436

Rechters: J. de Hullu, M.J. Borgers en A.E.M. Röttgering

Advocaten: R.J. Baumgardt, P. van Dongen en S. van den Akker

Wetsartikelen: 304 Sr

RECHTSPRAAK

OM-cassatie. Heeft de rechtbank het beklag terecht (gedeeltelijk) gegrond verklaard, nu de rechtbank niet over voldoende gedetailleerde informatie heeft beschikt over onder wie welk beslag berust en welke grondslag dit heeft?

OM-cassatie. Heeft de rechtbank het beklag terecht (gedeeltelijk) gegrond verklaard, nu de rechtbank niet over voldoende gedetailleerde informatie heeft beschikt over onder wie welk beslag berust en welke grondslag dit heeft?

Het cassatiemiddel klaagt onder meer over de gedeeltelijke grondverklaring van het beklag.

Om de juiste beoordelingsmaatstaf te kunnen hanteren zal ten tijde van de behandeling in raadkamer duidelijk moeten zijn welke bepaling of bepalingen aan het beslag ten grondslag ligt of liggen.

Bij de beoordeling van een klaagschrift van de beslagene dat is gericht tegen een beslag dat is gelegd op grond van artikel 94 Sv, moet de rechter a. beoordelen of het belang van strafvordering het voortduren van het beslag vordert, en zo nee, b. de teruggave van het in beslag genomen voorwerp gelasten aan de beslagene, tenzij een ander redelijkerwijs als rechthebbende ten aanzien van dat voorwerp moet worden beschouwd. In dit laatste geval moet het klaagschrift van de beslagene ongegrond worden verklaard en kan, mits de hiervoor bedoelde ander zelf een klaagschrift heeft ingediend, de teruggave aan die rechthebbende worden gelast.

Bij de beoordeling van een klaagschrift van de beslagene dat is gericht tegen een beslag als bedoeld in artikel 94a lid 1 of lid 2 Sv, dient de rechter te onderzoeken a. of er op het moment van zijn beslissing sprake is van verdenking van of veroordeling wegens een misdrijf waarvoor een geldboete van de vijfde categorie kan worden opgelegd en b. of zich niet het geval voordoet dat het hoogst onwaarschijnlijk is dat de later oordelende strafrechter aan de klager of klagster, als verdachte, een verplichting tot betaling van een geldboete of de verplichting tot betaling van een geldbedrag ter ontneming van het wederrechtelijk verkregen voordeel zal

opleggen (vgl. HR 28 september 2010, ECLI:NL:HR:2010:BL2823).

Uit de bestreden beschikking blijkt dat de rechtbank geen acht heeft geslagen op een overzicht van het beslag en de waarde daarvan omdat dit overzicht te laat door het openbaar ministerie is verstrekt, en dat de rechtbank mede hierdoor niet over voldoende gedetailleerde informatie heeft beschikt over onder wie welk beslag berust en welke grondslag dit heeft. Gelet hierop is het oordeel van de rechtbank dat het klaagschrift gedeeltelijk gegrond moet worden verklaard, niet zonder meer begrijpelijk. De rechtbank heeft immers in het midden gelaten op grond van welke bepaling of bepalingen het beslag is gelegd en op grond van welke maatstaf of maatstaven dat beslag is beoordeeld. Het cassatiemiddel slaagt in zoverre.

De Hoge Raad vernietigt de beschikking van de rechtbank en wijst de zaak terug naar de rechtbank Noord-Nederland opdat de zaak opnieuw wordt behandeld en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 14-09-2021

ECLI: ECLI:NL:HR:2021:1244

Zaaknummer: 20/03053

Rechters: J. de Hullu, M.J. Borgers en A.E.M. Röttgering

Wetsartikelen: 552a Sv